

JE TO RELATIVNĚ...

PÁjtek, 23 Á™Á-jen 2015

VeÄ•er jdou dva kamarádi z divadla. Na ulici dojdou velmi pÁ™ita¾¼livou dívku, krásnĚ› obleÄ•enou. Jeden se otoÄ•í k druhému Á™ekne "Za noc s ní bych byl ochoten dát 500 dolarÁ™". K jejich pÁ™ekvapení dívka poznámku zaslechne a Á™ekne: "Tak to беру". MuÁ¾ ji doprovodí domÁ™ a stráví s ní noc. Ráno jí dá 250 dolarÁ™. Ona Á¾ádá zbytek a vyhroÁ¾uje, Á¾e to dá k soudu. On se jí vysmĚje: "To jsem zvĚdav jak to u soudu podáš";".

PÁ™íští den opravdu dostane obsílku k soudu). SpĚchá proto za svým advokátem a podrobnĚ› mu vš vypoví. Advokát mu Á™ekne: "Soud by se asi pÁ™iklonil na její stranu, ale bude zajímavé, jak to pÁ™edloÁ¾í." Po obvyklých procedurách dívÄ•in advokát osloví soudce: "Vaše ctihodnosti, moje mandantka vlastní malou nemovitost, zahrádku obklopenou hustými kÁ™ovinami. Domluvila se s odpÁ™cem, Á¾e mu pozemek na pevnĚ› stanovenou dobu pronajme za 500 dolarÁ™. OdpÁ™ce zahrádku vyuÁ¾íval v souladu s dohodnutým úÄ•elem, ale poté zaplatil mé mandantce pouze 250 dolarÁ™. Nájemné nebylo nepÁ™imĚ›Á™ené, neboÄ• omezilo mou mandantku ve vyuÁ¾ívání vlastnického práva k nemovitosti. Proto Á¾ádáme, aby soud rozhodl, Á¾e odpÁ™ce je povinen zbývající Ä•ásteku doplatit." Na odpÁ™cova advokáta to uÄ•inilo dojem a pobavilo ho to. Proto zmĚnil pÁ™ipravenou obhajobu: "Vaše ctihodnosti, máĚj klient pÁ™ipouští, Á¾e Ä•alobkynĚ› vlastní krásnou nemovitost, Á¾e si ji pronajal a Á¾e mu z této dohody vylpynulo potĚ›šení. MáĚj mandant však na pozemku objevil studánku, obloÁ¾il ji vlastními kulatými kameny, zasunul do ní hadici a instaloval pumpu. To vše z vlastní iniciativy. Á¾ádáme, aby soud uznal, Á¾e zmínĚ›ná vylepšení vyrovnávají Ä•ást dohodnutého nájemného a rozhodl ve prospĚ›ch odpÁ™ce." Advokát dívky vznesl námitku: "Vaše ctihodnosti, moje klientka uznává, Á¾e odpÁ™ce na pozemku skuteÄ•nĚ› našel studánku a provedl uvedená vylepšení. Kdyby však o existenci studánky pÁ™edem nevĚ›dĚ›l, pozemek by si jistĚ› nepronajal. KromĚ› toho - po ukonĚ•ení pronájmu odpÁ™ce odnesl své kameny, vytáhl hadici a odnesl si pumpu. Toto vybavení táhl kÁ™ovinami a navíc otvor do studánky nechal vĚ›tší, neÄ• byl pÁ™vodnĚ›, tím jej uÄ•inil snadno pÁ™ístupný dĚ›tem. D proto, Á¾e soud rozhodne v náš prospĚ›ch."

A rozsudek byl jasný... Jako bonus - pouÄ•né povídání o studánce: Leze myška po poušti a na krku má uvázanou velkou rĚ›Á¾ovou mašli. Po nĚ›kolika dnech se doplazí vysílená ke studni: "Studánko, studánko, dej mi vodu, nebo zhyňu." A studánka na to: "KdyÁ¾ mi dáš svou mašli, tak já ti dám vodu." "Ale já ti ji nemohu dát, ta je po babiÄ•ce." Myška se tedy nenapila a po nĚ›kolika hodinách v poušti zemĚ™ela. Po ní se vydala do poušte druhá myška, také s rĚ›Á¾ovou mašlí kolem krku. Taky se po nĚ›kolika dnech doplazila ke studánce. "Studánko, dej mi vodu, nebo zhyňu," prosí myška. A studánka na to: "KdyÁ¾ mi dáš svou mašli, tak já ti dám vodu." "No, ona je sice po babiÄ•ce, ale voda je pÁ™ednĚ›jší." Studánka dala vodu, myška se napila plazila se dál. Ale za pár dní stejnĚ› zemĚ™ela.

A to je konec bajky. A ponauĚ•ení? Dáš nebo nedáš - stejnĚ› nakonec chcípneš. (internetová poezie)